Bron: Volkskrant, zaterdag/zondag 13 en 14 december 2025

Weg van Trump naar heerlijk Holland

Ga weg uit het krankzinnige land van Trump, *Get The Fuck Out*. Vanuit een grachtenpand in Haarlem regelen twee Amerikaanse vrouwen het: emigratie naar droomland Nederland. 'Vandaag at ik mijn eerste oliebol ooit. *So great!*'

John Schoorl
Haarlem

In een cosy bakfiets-uitspanning in de Haarlemse binnenstad pompen Jana Sanchez (61) en Bethany Quinn (40) de diepe ellende onder president Donald Trump op tot ongekende hoogte.

Sanchez doet vurig verslag van hoe ze als automobilist in haar voormalige woonplaats Forth Worth (Texas) aanhoudend werd afgesneden, bedreigd en fysiek belaagd, alleen omdat haar bumpersticker de draak stak met de anti-abortusbeweging. Daartegenover stelt Quinn dat in haar buurt in Washington er aan de lopende band verschrikkelijke schietpartijen waren. Dat er elders in de VS immigrantenkinderen in kooien werden gestopt, en er op kleuterscholen *active shooting drills* zijn, oefeningen om kids voor te bereiden op wapengekletter.

De twee vrouwen hebben zich totaal vereenzelvigd met de naam van het bedrijf dat zij sinds maart bestieren: GTFO Tours, hetgeen staat voor *Get The Fuck Out*. Beter wordt het niet in *Maga-country*, zeggen zij. Dus: ga weg uit Amerika, net zoals zij hebben gedaan, en laat je vertrek als 'Trumpugees' naar Nederland begeleiden door hun *relocation service*.

Zij zijn je '*escape fascism doula*', het duizenddingendoekje om je te helpen weg te komen uit dat bruine universum.

'Door dit gesprek stijgt mijn bloeddruk enorm', zegt Sanchez, voormalig Reuters-correspondent en uitbater van een pr-bureau. 'Ik krijg stress als ik nadenk over wat er allemaal in Amerika gebeurt. Maar ik word weer kalm als ik me realiseer dat ik in het vreedzame Haarlem ben. In Nederland heb je amper polarisatie, in vergelijking met Amerika. Als ik met mijn buren spreek, kunnen we het overal over hebben. De meeste Amerikanen die hier komen zijn progressieve mensen en die zijn blij dat hier zoveel redelijke mensen wonen.'

Uittochtbegeleiders

GTFO opereert dan wel vanuit een poppenhuis-achtige zolderkamer in Haarlem, de reikwijdte van Sanchez en Quinn mag er zijn. Vooraanstaande Amerikaanse periodieken als *The New Yorker, Forbes* en *Newsweek* wijdden vele pagina's aan deze uittochtbegeleiders naar Nederland. In korte tijd werd een aanzienlijke kring van potentiële emigranten opgebouwd.

Essentieel in de wegwezen-strategie van GFTO is het DAFT-visum, een afkorting van *Dutch American Friendship Treaty*. Oftewel het Nederlands-Amerikaans Vriendschapsverdrag, in 1956 getekend om de handel te bevorderen. Voor Amerikaanse ondernemers is het daardoor eenvoudig om een verblijfsvergunning te krijgen. Ook de partner mag hier werken. Een businessplan is niet nodig; 4.500 euro op de bank is genoeg.

Los van elkaar hadden Sanchez en Quinn een Facebookgroep om 'dafters' te helpen de oversteek te maken, totdat ze in maart dit jaar hun krachten bundelden. Ze organiseren 'scoutingtrips' door Nederland voor hun klandizie, voeren de *yanks* bier en bitterballen en brengen ze in contact met een makelaar of fiscalist, om ze rijp te maken voor de vlucht naar voren, weg van Trump.

Nederland wordt gezien als droomland, waar het onderwijs geweldig is, net als de zorg en de infrastructuur. Heerlijk! Vreedzaam! Het meest Amerikaanse land op het Europese vasteland, het overgrote deel van de bevolking spreekt ook nog eens Engels. Nadeel: de oververhitte huizenmarkt en de taal die met recht *jawbreaking* kan worden genoemd.

> **Je hebt hier niet van die taliban-achtige christen-nationalisten, zoals in Amerika**
>
> **Jana Sanchez**
> immigrant uit de VS, medeoprichter van GTFO Tours

En zo kwam Patrick Long (40) met zijn vrouw, zoon en dochter twee maanden geleden in Den Haag terecht, vanuit Seattle. Als timmerman, gespecialiseerd in kasten, vestigde hij zijn firma alhier. Hij wilde niet een 'racistische president', maar voor zijn gezin een beter leven, en dat denkt hij te hebben gevonden in dat 'geweldige Nederland'.

Prachtig divers

'Waar ik woon is het prachtig divers, met Marokkanen, Turken en Oekraïners', vertelt hij. 'Onze kinderen hebben fantastische leraren. Je gelooft het niet, maar er wordt ze zelfs geleerd hoe ze gezond moeten eten.'

Ryn (34) en Xan (31), een non-binair stel uit Portland (Oregon), voelen zich veilig in Hilversum, terwijl ze in Amerika het gevoel hadden dat er op de lhbtigemeenschap werd gejaagd. Ze zijn nu twee maanden in Nederland, en de enige stress die ze hebben is of het Ryn wel lukt om een praktijk als 'lifecoach-wellness-therapist' van de grond te krijgen. Grootste meevaller, zegt Ryn, is het voedsel. 'Stamppot! Grote worst. Met iets dat jus heet. Kroketten! Vandaag at ik mijn eerste oliebol ooit. *So great!*'

Sanchez en Quinn benadrukken hun clientèle dat ze zo snel mogelijk moeten inburgeren. Het leren van de Nederlandse taal moet vooropstaan, want het bevordert de kans op werk, voor zowel de 'dafter' als de partner.

Een potentieel afschrikwekkend element voor Amerikaanse immigranten zou het gure politieke klimaat kunnen zijn, met ook hier de opmars van radicaal-rechts. Sanchez haalt haar schouders op, ze vindt dat de Nederlandse rechtervleugel nauwelijks zijn tanden laat zien in vergelijking met de Trump-aanhang. 'Het zijn geen talibanachtige christen-nationalisten, zoals in Amerika. Meer een soort rechtse Democraten. Ze zijn niet levensbedreigend of willen geen massale deportatie. Nederlanders zijn als gemeenschap te goed georganiseerd en te rationeel om het te laten ontsporen.'

Ryn en Xan vinden het 'erg opwindend' dat ze nu in een land vertoeven dat misschien een gay minister-president krijgt. Patrick Long noemt de Nederlandse politiek vooral 'heel verfrissend'. 'Je hebt wel radicaal-rechts, maar dat zijn niet van die *in your face*-types. Maar het mooiste vind ik dat hier een partij in het parlement is die dieren beschermt. Ongelooflijk dat zoiets bestaat. Wat een fijn land.'

Bethany Quinn (links) en Jana Sanchez, oprichters van GTFO (*Get The Fuck Out*) Tours, op hun kantoortje in Haarlem. Foto Daniel Rosenthal / de Volkskrant